

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 17-06-31960 ע.ט. נ' י.ק.

לפני כבוד השופט שאול שוחט

מבקשים

ע.ט

ע"י ב"כ עו"ד כשכאש עוזרי עליזה

נגד

משיבים

י.ק.

ע"י ב"כ עו"ד אנג'ליקה בן דוד

פסק דין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט לענייני משפחה במחוז תל-אביב (כב' השופטת תמר סנונית פורר, בתמ"ש 5116-11-16), מיום 11.6.17, לפיה הותר למשיב להוציא את בתם המשותפת של הצדדים, בת השנתיים וחצי, לפרק זמן וללינה החורגים ממה שנקבע בצורה מפורשת בפסק-דין שניתן בין הצדדים, למטרת "טיול שורשים" בגיאורגיה.

העובדות הצריכות לעניין

המבקשת והמשיב בני זוג לשעבר, הורים לילדה קטינה, בת שנתיים וחצי (ילידת יום 28.12.14). להלן: "הקטינה".

במסגרת תביעה למשמורת על הקטינה (תמ"ש 5116-01-16) הוגש לבית המשפט קמא ביום 6.9.16 תסקיר עו"ס מלשכת הרווחה העירונית, שהמליץ על משמורת קבועה על הקטינה למבקשת; לחלוקת זמני השהות של הקטינה עם הוריה עד גיל שנתיים כך שיכלול לינה פעם אחת בשבוע – באמצ"ש או בכל סופ"ש שני; מגיל שלוש הסדרי הלינה יכללו לינה כל פעם אחת באמצ"ש ובכל סופ"ש שני; ומגיל שלוש יחולקו החופשות והחגים באופן שיוויני כאשר הלינה לא תעלה על 3 ימים כל פעם; מגיל חמש הקטינה תוכל לשהות אצל אביה שבוע ימים ברצף.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 17-06-31960 ע.ט. נ' י.ק.

- 1 ביום 12.12.16 נתן בית המשפט קמא (כב' השופטת גליק) את פסק-דינו בתביעת המשמורת ובמסגרתו
2 בחר לאמץ את המלצות העו"ס בתסקיר ולתת להם תוקף של פסק-דין. בית המשפט קמא חזר ופירט
3 את ההמלצות במסגרת פסק-דינו (בס' 20).
- 4 יצוין כי במסגרת בקשה לתיקון טעות סופר עתר המשיב לתיקון פסק-הדין באופן שיקבע כי הקטינה
5 תלון בביתו מידי יום ב' ולא פעם בשבועיים (בתקופה הנוכחית בה גילה הוא מעל שנתיים אך פחות
6 משלוש שנים) אך בקשתו נדחתה בהחלטה מיום 19.1.17 (בתמ"ש 52649-12-15).
- 7
- 8 ביום 9.5.17 עתר המשיב לפני בית המשפט קמא בבקשה להתיר לו להוציא את הקטינה לטיול
9 משפחתי בגאורגיה בין התאריכים 4.7.17 ועד ליום 11.7.17 ובסה"כ למשך 8 ימים ול-7 לילות.
10 המבקשת התנגדה לבקשה בטענה כי היא עומדת בסתירה מוחלטת להורות פסה"ד ולטובת הקטינה.
- 11 ביום 11.6.17 קיים בית המשפט קמא דיון בבקשה, במסגרתו נשמעו טענות הצדדים באריכות. הדיון
12 התקיים לפני כב' השופטת פורר, בהיעדרה של כב' השופטת גליק שדנה בענייני הצדדים ונתנה את
13 פסה"ד בתביעת המשמורת.
- 14
- 15 בתום הדיון ובמעמד הצדדים, נעתר בית המשפט קמא לבקשת המשיב, ונימק החלטתו בנימוקים
16 הבאים:
- 17
- 18 **4" שמעתי את הצדדים ואת ב"כ בהרחבה. ולאחר זאת, שוכנעתי כי יש מקום לקבל את
19 הבקשה.**
- 20 **5. יודגש, מדובר בנסיעה נקודתית עם המשפחה המורחבת של האב שתוכל לסייע לו בטיפול
21 בקטינה והקטינה מכירה את בני המשפחה שנוסעים.**
- 22 **6. ניכר כי שני הצדדים ממשיכים לנהל הליך שהסתיים כבר בפסק דין. אין מדובר בשלב הזה,
23 בשינוי משמורת ואין מדובר בשינוי קבוע או בהרחבה של הסדרי שהות. גם בחינת פסק
24 דינה המקיף והמנומק של חברתי השופטת גליק, לא שכנעני כי פסק הדין שלל באופן גורף
25 הגשת בקשות עבור חופשה כגון זאת כפי שהגיש האב.**
- 26 **7. הקושי של האם וחששותיה מובנים ולגיטימיים. עם זאת, יש לשים את הדברים לטעמי
27 בהקשר הכולל ובפרופורציה המתאימה. להבדיל מטענות האם, אינני סבורה כי הנסיעה
28 תזיק לבת באופן שיש בו כדי לשלול נסיעה משפחתית קצרת טווח.**
- 29 **8. אשר על כן, הנסיעה מאושרת. "**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 17-06-31960 ע.ט. נ' י.ק.

1 על החלטה זו מלינה המבקשת במסגרת בקשת רשות הערעור שלפניי. לטענת המבקשת, החלטת
2 ביהמ"ש עומדת בניגוד להוראות פסק-הדין לעניין המשמורת שניתן ע"י כב' השופטת גליק ביום
3 12.12.16; לא חל כל שינוי נסיבות בגינו קיימת הצדקה לשנות מהוראותיו הברורות של פסה"ד
4 והשינוי עליו הורה בית המשפט קמא פוגע בטובת הקטינה, שהינה פעוטה בת שנתיים וחצי. ההמלצות
5 המקצועיות שהיו לפני בית המשפט קמא בנתנו את פסק-דינו בתביעת המשמורת היו כאלו לפיהן
6 מנגנון הרחבת הלינה של הקטינה עם המשיב בחופשות ובחגים יהיה החל מגיל שלוש 3 ימים ברצף
7 (בעת חופשות וחגים) ורק מגיל חמש עד שבוע ימים רצוף. המבקשת סבורה כי בית המשפט קמא לא
8 נימק מדוע יש לזנוח את אותו עקרון רק מהטעם של נסיעה משפחתית חריגה לגאורגיה.

9
10 המשיב בתגובתו לבקשה לעיכוב ביצוע סומך ידיו על החלטת בית המשפט קמא ונימוקיה. המשיב
11 מדגיש כי אין לו כל כוונה או רצון לשנות את אשר נקבע בפסק דינו של בית המשפט קמא ביחס
12 למשמורתה של הקטינה ו/או הסדרי הראייה. המשיב מאשר כי עד כה לנה עמו הקטינה מאז ניתן
13 פסה"ד מקסימום יומיים ברציפות בלבד אולם לטענתו אין בכך ו/או באמור בפסק הדין עצמו כדי
14 לסתור את החלטת ביהמ"ש קמא שעניינה בקשה נקודתית וספציפית מיוחדת בעניין הוצאת הקטינה
15 לחופשה.

דיון והכרעה

16
17
18
19
20 בהתאם לסמכותי לפי תקנה 410 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984, אני מחליט לתת רשות
21 ערעור ולדון בבקשה כבערעור עצמו.

22
23 לאחר לא מעט התלבטויות, אני מחליט לקבל את הערעור ולבטל את החלטת בית המשפט קמא מיום
24 11.6.17.

25
26 מחלוקות בדבר חלוקת זמני שהייה (לרבות לינה) של קטין עם הורחו אינן על דרך הכלל מסוג
27 ההחלטות בהן ערכאת הערעור נוטה להתערב, בפרט משמדובר במחלוקות מצומצמת וכשמדובר
28 בהחלטה זמנית ולפרק זמן תחום. הרוב המוחלט של מקרים אלו אינם מצדיקים מתן רשות ערעור
29 (ראו לדוגמא רמ"ש 15-05-49466 ק.ש. נ' ע.ש., החלטה מיום 21.8.15).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 17-06-31960 ע.ט. נ' י.ק.

1 סברתי כי המקרה דנן הוא מקרה חריג המצריך התערבות רק מנימוקי בית המשפט קמא את החלטתו,
2 ולא חלילה מתוך סברה כי המשיב אינו אב מסור לביתו.
3
4 מקובלת עליי עמדת בית המשפט קמא לפיה פסק-הדין שניתן בתביעת המשמורת ביום 12.12.16 (ע"י
5 כב' השופטת גליק) אינו מהווה מעשה בית-דין שיש בו כדי לחסום את מי מההורים, בהיעדר הסכמה
6 ביניהם, לעתור בהליך שעניינו שינוי הוראות פסה"ד לצורך ספציפי ביותר ולתקופה קצובה, כפי שעשה
7 המשיב בענייננו. לכן צדק בית המשפט קמא בקביעתו לפיה פסק-הדין אינו שולל באופן גורף אפשרות
8 להגיש בקשות לשינוי הסדרי הלינה לצורך חופשה חריגה, כפי שעשה המשיב.
9
10 הקושי בהתערבות בהחלטת בית המשפט קמא נובע לדידי בהנמקת בית המשפט קמא החלטתו
11 להיעתר לבקשה אך מהטעם כי " להבדיל מטענות האם, אינני סבורה כי הנסיעה תזיק לבת באופן
12 שיש בו כדי לשלול נסיעה משפחתית קצרת טווח".
13 פסק-הדין שניתן בתביעת המשמורת לא ניתן כלאחר יד. לא מדובר בפס"ד שאך אישר הסכמה של
14 הצדדים אלא פס"ד שאימץ המלצות תסקיר שירותי הרווחה שנדרשו באופן מפורש וספציפי לסוגיית
15 לינת הקטינה אצל אביה המשיב, וקבעו מנגנון ברור מאוד של הרחבת הלינה הרצופה של הקטינה
16 בהתאם לגילה. אין מחלוקת כי הקטינה מעולם לא לנה עם המשיב למעלה מיומיים ברצף; אין גם
17 מחלוקת כי לפי המלצות התסקיר שאומצו בפסק דינו של בית המשפט קמא רק מגיל שלוש הלינה
18 תהא עד 3 ימים ברצף ורק מגיל 5 עד שבוע ברצף.
19 בנסיבות אלו הנחת המוצא שצריכה הייתה להנחות את בית המשפט קמא היא כי קביעות אלו
20 (שכאמור אומצו בפסה"ד) הן שמבטאות את טובת הקטינה, וכי צד העותר לסטייה מהן (ובמקרה זה
21 מדובר היה במשיב) עליו מוטל נטל השכנוע להוכיח מדוע אותו שינוי הולם בכל זאת את טובתה, בין
22 לטווח הקצר ובין לטווח הארוך. רוצה לומר - הבחינה צריכה להיעשות במשקפיים של מה תועלת
23 תפיק הקטינה בת השנתיים באותו טיול שורשים בגאורגיה עם משפחתו המורחבת שמצדיק שינוי
24 סדרי הלינה שנמצאו הולמים את טובתה והרחקתה מאמה למשך 7 לילות רצופים, ולא האם
25 המבקשת, אמה, הצליחה להוכיח "כי הנסיעה תזיק לבת באופן שיש בו כדי לשלול נסיעה משפחתית
26 קצרת טווח".
27
28 במתן דגש על טובת הקטינה, במנותק מרצון הוריה, לא מצאתי בטענות המשיב שנטענו לפני בית
29 המשפט קמא כמו גם במסגרת תשובתו לבר"ע, טעם של ממש שיש בו כדי להצדיק סטייה משמעותית

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 17-06-31960 ע.ט. נ' י.ק.

1 למדי, גם אם לתקופה קצרה ביותר, מהסדרי הלינה שנמצאו הולמים את טובת הקטינה בגילה הנוכחי
2 והרחקתה מהמבקשת, אמה, למשך 8 ימים מלאים.

3
4 הנסיעה לגאורגיה אינה נדרשת חלילה לצורך מתן טיפול רפואי לקטינה. אין לה גם ערך מוסף בלתי
5 הפיך מבחינת משפחתו של המשיב (כך לשם הדוגמא : הנסיעה לגאורגיה אינה נעשית לצורך ביקור
6 קרוב משפחה של המשיב הנמצא חלילה על ערש דווי ומשאלתו לפגוש בקטינה). המשיב אמנם מציין
7 כי מדובר בטיול שורשים בגאורגיה אליו התארגנו לראשונה 26 מבני משפחתו של המשיב " **ביניהם**
8 **מבוגרים ילדים שחלקם בגילה של הקטינה**", אך דווקא מטעם זה יש להניח שהטיול המדובר ייצא
9 לפועל והצלחתו אינה תלויה בהשתתפות הקטינה, גם אם הנאתו של המשיב במהלכו תיפגם קמעה,
10 משלא יתאפשר לו לצרף אליו את בתו. בטוחני כי משפחת המשיב היא משפחה חמה ודואגת וכי
11 השתתפות הקטינה בטיול תסב להם אושר – אך בכך לדידי, בנסיבות הקיימות של פס"ד שאישר
12 המלצות מקצועיות שנדרשו באופן מפורש וברור לסוגיית הלינה הרצופה של הקטינה אצל אביה
13 (והרחקתה מאמה בפרק הזמן האמור), אין די.

14
15 שוב יש לזכור כי עסקינן בקטינה בת שנתיים וחצי בלבד. יש להניח כי לא תצבור חוויות משמעותיות
16 אותן תזכור בעתיד מאותו טיול שורשים בגאורגיה. המשיב בהגינותו מאשר זאת בתשובתו לבקשת
17 רשות הערעור ומציין כי " **מדובר בטיול שורשים משפחתי וגם אם לצורך העניין לא מבינה ו/או תבין**
18 **הקטינה בגילה זה את משמעות הטיול אין כל ספק שהיא צריכה לקחת חלק בו שכן כשתגדל תוכל**
19 **לראות בתמונות שיצולמו כי היא אכן חלק ממשפחתו של אביה ותדע מאין היא באה**" (ס' 28 לתשובה
20 לבר"ע). אם עליו לבחור בין למנוע את החשש לפגיעה בטובת הקטינה בהווה, לבין התקווה שמא תוכל
21 הקטינה בעתיד להתרפק על עבר הטיול, אותו לא תזכור, באמצעות תמונות שיצולמו - בוחר אני
22 בראשון. מאחל אני למשיב ולמשפחתו לנסוע בשלום לטיול השורשים ולחזור בשלום ובטוחני כי יהיו
23 למשיב אינספור הזדמנויות בעתיד להפגין אהבתו ומסירותו לקטינה ולחוויות חוויות משותפות עם
24 משפחתו המורחבת, בארץ ומחוצה לה.

25

26

27

28

29

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 17-06-31960 ע.ט. נ' י.ק.

סוף דבר

1

2

3 לאור כל האמור לעיל, הערעור מתקבל והחלטת בית המשפט קמא מיום 11.6.17 המאשרת את
4 הנסיעה – מבוטלת.

5

6 לאור הנסיבות החריגות של המקרה, כמו גם לאור העובדה שאיני יכול לשלול את האפשרות שסירובה
7 העיקש של המבקשת להתיר את נסיעת הקטינה נובע גם מהתנהגותה הנוקשה והדווקנית עליה עמד
8 בית המשפט קמא (כב' השופטת גליק) במסגרת פסה"ד שניתן ביום 12.12.16, שאף ציין כי התנהגותה
9 זו ניכרת לאורך כל הדרך ויש בה כדי לשלול הורותו של האב (ס' 19 לפסה"ד) – איני עושה צו להוצאות.

10

11 העירבון, על פירותיו, יושב למבקשת באמצעות בא כוחה.

12

13 מתיר פרסום פסק-הדין במתכונת בה נחתם, בהיעדר שמות הצדדים ופרטים מזהים אחרים.

14

15

16

17

18

ניתן היום, כ"ז סיוון תשע"ז, 21 יוני 2017, בהעדר הצדדים.

19

שאול שוחט, שופט

20

21

22